

Publicerad 2015-04-06 12:58 av Lena Söderkvist

En scen ur en barndom från ett annat århundrade.

Modern

Draperiet

i mörkröd sammet

var som en förlängd del

av de fallande vecken

på hennes nya klänning

Den mörka dörren

av gammalt skuret trä

lovade ingenting

för den var stängd

som alltid

Jag var modig den dagen

öppnade dörren

utan lov

och togs emot av

en oemotståndlig köksdoft

Där stod hon

finklädd

med ett vitt förkläde

log och visade silverbrickan

med nykokad knäck

Ta en du

sade hon

de är ju så många

Då förstod jag

att hon hade väntat på mig.

4/4 2015

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten